

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobce: **Z. H.**, nar. xx. x. xxxx, bytem S.,
zastoupený JUDr. Radkem Bechyně, advokátem,
se sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje,**
se sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2020, PK-DSH/11211/20,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2020, PK-DSH/11211/20 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Sušice, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 18. 8. 2020, č. j. 2876/19/DOP

(dále též „rozhodnutí správního orgánu I. stupně“), jímž byly ve výrocích I. až III. zamítnuty námitky proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedené záznamy byly potvrzeny, a výrokem IV. byla zamítnuta žádost žalobce o přerušení správního řízení.

Žalobní body

2. Žalobce v žalobě nejprve konstatoval, že žalovaný nerespektoval odvolací důvody, nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, ani jeho důkazními návrhy. Odkázal přitom na rozhodnutí jiných správních orgánů v obdobných věcech, ze kterých dle jeho názoru vyplývá, že se tyto správní orgány zabývaly kvalitou a formální správností provedení jednotlivých rozhodnutí v blokových řízeních a že jednotlivá rozhodnutí označily za nezpůsobilá pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. V této souvislosti žalobce odkázal na zásadu legitimního očekávání, dle které by správní orgány měly ve shodných či obdobných věcech rozhodovat shodně. Je pak v rozporu s touto zásadou, když totožný správní orgán pouze s jinou místní příslušností rozhoduje a postupuje v obdobných věcech odlišně.
3. Dále žalobce poukázal na nezpůsobilost podkladů pro záznam bodů ve svém bodovém hodnocení řidiče. Již ve svém odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí napadal jednotlivé podklady jako nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče, ale žalovaný konstatoval, že je posuzovat nemůže. Jediné důkazy, které přitom žalovaný vzal do úvahy, jsou oznámení od věcně příslušných oddělení policie, kterými byla oznamována skutečnost, že žalobce měl spáchat přestupek, jenž s ním byl projednán, a o němž vydáno rozhodnutí v blokovém řízení. Dle žalobce nemůže být takovéto oznámení dostatečným důkazem a musí být vždy porovnáno s předmětným rozhodnutím, kterého se týká tak, aby mohla být vyloučena možná chyba lidského faktoru či možná zvláště orgánu veřejné moci. Z přiložených rozhodnutí v blokových řízeních: série HG/2014, číslo bloku G 1498901, a série GF/2013, číslo bloku F 0832677, nesplňují ve smyslu blíže žalobcem nespécifikovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečnou individualizaci skutku pro rozhodnutí. Z rozhodnutí v blokovém řízení série FC/2013, číslo bloku C 1404971, je naopak zřejmé, že byly dodrženy veškeré zákonem stanovené požadavky. Z uvedených rozhodnutí je patrné, že i přes specifičnost tohoto typu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonem kladenými požadavky, aby bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo k jeho spáchání dojít, dle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost měla být porušena. Z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu spáchání přestupku a době spáchání přestupku, mělo by být zcela jasné, čeho se měl přestupce dopustit a jakou povinnost stanovenou zákonem svým jednáním porušil. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí tak, jak uvádí odvolací správní orgán, je dle žalobce naprosto nesprávný. Není možné, aby za správnost rozhodnutí vydaného správním orgánem odpovídal přestupce, a není možné po přestupci vyžadovat ani očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a na případnou nesprávnost upozornit a žádat její nápravu. V takovém případě pozbývá smyslu existence jakýchkoli orgánů veřejné moci.
4. Podklad pro záznam bodů nepovažuje žalobce za způsobilý zejména v následujících případech:

- i. Pokud z rozhodnutí není patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. V případě překročení nejvyšší povolení rychlosti přestupkové jednání rozhodně nevyplývá z popisu: „rychlost, R, RJ, rychlost v obci (mimo obec)“, kdy jednoznačným porušením povinnosti je pouze překročení nejvyšší povolení rychlosti v obci (mimo obec) s uvedením, že mělo být porušen § 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) (dále též „zákon o silničním provozu“ či „zákon č. 361/2000 Sb.“), který stanoví: *„V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1.“* či ustanovení § 18 odst. 3 zák. č. 361/2000 Sb., který stanoví: *„Řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km.h-1; na dálnici a silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 130 km.h-1. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km.h-1.“* v případě překročení rychlosti stanovené obecnou úpravou, či případně porušení ustanovení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., který stanoví: *„řídít se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.“* v případě překročení nejvyšší povolené rychlosti stanovené místní úpravou.
 - ii. Dále v případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem není rozhodně dostatečným popisem přestupku formát „telefonování za jízdy aj.“ kdy zákonem stanovenou povinností řidiče je, dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., který stanoví, že řidič za jízdy nesmí: *„při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení“* z vydaného rozhodnutí musí tedy být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a dopustil se jí jako řidič motorového vozidla, a tedy že pouze netelefonoval např. se sadou hands-free.
 - iii. Z rozhodnutí dále musí být naprosto zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, tak aby bylo možno vyloučit, že přestupek se stal mimo pozemní komunikaci a přestupce měl být případně trestán dle zákona o přestupcích, nikoli dle zákona o provozu na pozemních komunikacích.
 - iv. Údaje v rozhodnutí by měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, tak aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno. Pokud jsou údaje uvedené v rozhodnutí nečitelné, není možné na základě takového rozhodnutí evidovat body v bodovém hodnocení řidiče, neboť z rozhodnutí nejsou zřejmé okolnosti daného přestupku.
5. Třetí část námitek obsahuje výtky týkající se nedostatků u jednotlivých pokutových bloků, které byly podkladem pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. K pokutovému bloku ze dne 4. 3. 2019 žalobce uvedl, že v kolonkách č. 1-4 není přesně zajištěna osoba přestupce, protože údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsaný požadované údaje (rodné číslo, datum narození). Rovněž ověření totožnosti není dostačující. V kolonce č. 5 není přesně zajištěna doba spáchání přestupku, není zde přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku. Údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Dále v rozhodnutí není jednoznačně stanovené místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce zde není úplný, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce. Obdobně i název ulice, na níž

mělo ke spáchání přestupkového jednání dojít. Z popisu přestupkové jednání tak, jak je v rozhodnutí uvedeno, nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsání jednání, ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jenž měla být porušena. Ani právní kvalifikace této povinnosti, zapsaná ve zkratkovitém zápisu, kdy z tohoto není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, resp. její konkrétní část, kdy ze zápisu sice vyplývá porušení § 7, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd. V kolonce č. 6 je uvedena zkratkovitě právní kvalifikace přestupkového jednání, kterého se měl účastník dopustit, a opět vyplývá pouze jednoznačné označení paragrafu konkrétní právní normy, ovšem ostatní body atd. již nikoli, což je zejména u právní kvalifikace protiprávního jednání vada značná, která znemožňuje přesné určení tohoto jednání, a tedy i odpovědnost účastníka za toto jednání. S ohledem na zápis též znemožňuje posouzení oprávněnosti uložené sankce a neposkytuje jednoznačný odkaz na právní kvalifikaci domnělého protiprávního jednání. Údaje v této kolonce jsou dále při své vágnosti a neodbornosti ve svém zápisu, také částečně nečitelné a tím dále potvrzují formální nesprávnost napadeného rozhodnutí. V kolonce č. 7 není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně či z nedbalosti. V kolonce č. 8 není zcela zřetelná výše uložené sankce a není tak možné ověřit, zda výše uložené sankce číslem a slovy, spolu korespondují. Údaj o výši sankce chybí, či není úplný. V kolonkách č. 9-11 není jednoznačně zaznamenáno místo, kde bylo napadené rozhodnutí vydáno a vlivem zápisu zde není přezkoumatelné, zda jsou zde uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí také není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.

6. Shora vytčené vady stejnými slovy pak žalobce rovněž namítal u pokutového bloku ze dne 21. 1. 2019 s tím, že u tohoto pokutového bloku v kolonce č. 5 není odkaz na § 7, nýbrž na § 18 zákona o silničním provozu.
7. Žalobce dále brojil proti rozhodnutí ve věci přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., č. j. MHMP 584368/2018/Pav, ve kterém spatřoval následující nedostatky. Rozhodnutí neobsahuje veškeré formální náležitosti a žalobce zpochybňuje jeho přezkoumatelnost. Nedostatek žalobce spatřoval v uváděných povinnostech stanovených příslušnou právní normou, kdy minimálně porušení ustanovení § 5 zákona č. 361/2000 Sb., lze jen těžko dovozovat, neboť k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržené ohleduplnosti účastníka. Správní orgán dále neprokázal naplnění materiálního aspektu přestupku, kdy konstatuje, že přestupkem je takové jednání, které ohrožuje alespoň v míře nepatrné zájem společnosti, kdy toto ohrožení není jakkoli podloženo. V rozhodnutí není rovněž uvedeno, jakým způsobem mělo dojít ke spáchání přestupku. I z popisu jednání účastníka není zjevné dostatečné zajištění věci, kdy obviněný již na místě uváděl skutečnosti, které by mohly zpochybnit jeho odpovědnost za přestupek. Správní orgán rovněž pochybil, pokud ve věci nenařídil ústní jednání, čímž mohlo dojít k nedostatečnému zjištění věci. Rozhodnutí také neobsahuje pohnutky účastníka vedoucí k přestupkovému jednání. Celé rozhodnutí se tedy jeví jako nepřezkoumatelné, neboť nelze přesně určit místo spáchání přestupku, ani jeho podstatu.
8. Žalobce zpochybnil způsoblost pokutových bloků jakožto podklady pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny. Není tedy bez důvodných pochybností patrné komu, zejména kdy a kde a potažmo za jaký přestupek byla uložena pokuta v blokovém řízení, když tento nedostatek

nelze zhojit přípustností strohých a zkratkovitých formulací tak, jak zmiňuje Nejvyšší správní soud v rozhodnutí č. j. 4 As 127/2014-39.

Vyjádření žalovaného

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zrekapituloval žalobní námitky a poukázal na to, že dle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemné námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provedení záznamu. Žalobce dne 18. 6. 2019 podal námitky proti všem provedeným záznamům bodů, čímž bylo zahájeno správní řízení. Správní orgán I. stupně v průběhu tohoto řízení shromáždil pokutové bloky ke všem přestupkům a po seznámení žalobce s kompletní spisovou dokumentací (ke kterému se nedostavil) vydal napadené rozhodnutí č. j. PK-DSH/11211/20 ze dne 26. 10. 2020, kterým zamítá námitky žalobce a potvrzuje provedené záznamy bodů.
10. K námitce týkající se ustálenosti praxe odvolacího správního orgánu, v níž žalobce poukazuje na správní praxi jiných správních orgánů, uvedl žalovaný, že tato rozhodnutí nejsou součástí spisové materie, žalobce taková rozhodnutí v průběhu správního řízení nepředložil.
11. K žalobcem napadeným pokutovým blokům ze dne 4. 3. 2019, 21. 1. 2019 a rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy žalovaný uvedl, že všechny pokutové bloky (resp. jejich ověřené kopie) jsou součástí spisové materie a žalobce se s nimi mohl v rámci správního řízení dle § 36 odst. 3 správního řádu před vydáním rozhodnutí podrobně seznámit, což neučinil, ačkoliv byl k seznámení se spisovou materií vyzván. Žalovaný uvedl, že pokutové bloky k jednotlivým přestupkům byly správním orgánem I. stupně a dále i odvolacím správním orgánem přezkoumány v tom smyslu, zda na jejich podkladě mohou být zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče. Bylo zjištěno, že tyto pokutové bloky obsahují veškeré náležitosti, na základě kterých musí dle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu dojít k zaznamenání bodů do bodového hodnocení řidiče. Záznamy o jednotlivých přestupcích souhlasí se skutečností, tedy s oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení a dále s údaji zaznamenanými v evidenci. Po celou dobu řízení nenastaly důvody k provedení opravy některého z výše uvedených záznamů. Obdobná situace nastala rovněž ve věci přestupku ze dne 26. 2. 2018, v jehož věci bylo vydané rozhodnutí hl. města Prahy č. j. MHMP 584368/2018/Pav. K tomuto žalovaný uvedl, že v rámci námitkového řízení nepřezkoumává rozhodnutí vydaná jinými správními orgány a na tato podkladová rozhodnutí pohlíží jako na platná a zákonná až do doby, než je případně příslušný správní orgán zruší, k čemuž po celou dobu námitkového řízení nedošlo.
12. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Posouzení věci krajským soudem

13. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
14. Soud rozhodoval bez nařízení jednání, neboť s tím účastníci řízení souhlasili.
15. Žaloba není důvodná.

16. Ze správního spisu vyplývají následující pro posouzení věci rozhodné skutečnosti. Žalobce podal dne 18. 6. 2019 námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 6. 6. 2019, které obdržel od Městského úřadu Sušice (dále též „námitky“). Dne 24. 6. 2019 vydal Městský úřad Sušice, odbor dopravy a silničního hospodářství, oznámení o zahájení řízení ve věci námitek žalobce, v jehož rámci poučil žalobce o právu navrhnout důkazy, vyjádřit své stanovisko, nahlížet do spisu a právu vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Žalobce podáním ze dne 4. 7. 2019 označeným jako vyjádření se k podkladům správního spisu požádal o přerušení řízení do doby rozhodnutí o jím podaném návrhu na provedení přezkumného řízení ve věci napadeného rozhodnutí vydaného Magistrátem hl. m. Prahy pod č. j. MHMP 317512/2019/Ško.
17. Podkladem pro záznam bodů do registru řidičů byla pravomocná rozhodnutí - příkazy Magistrátu hl. m. Prahy. Konkrétně se jedná o rozhodnutí (příkaz) vydané Magistrátem hlavního města Prahy ze dne 16. 4. 2018, č. j. MHMP 584368/2018/Pav, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) zákona silničním provozu, jehož se měl dopustit tím, že dne 26. 2. 2018 v Praze na ulici Jižní spojka se jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích přes výzvu podle § 5 odst. 1 písm. g) zákona silničním provozu odmítl podrobit odbornému lékařskému vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem poté, co u něj byla testovací sadou Drugwipe 5S zjištěna přítomnost návykové látky amfetamin/metanfetamin/XTC. Za uvedený přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu motorových vozidel všeho druhu na dobu 12 měsíců.
18. Dále je ve správním spisu založeno rozhodnutí (příkaz) Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 14. 2. 2019, č. j. MHMP 317512/2019/Ško, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 písm. k) zákona silničním provozu, kterých se měl dopustit tím, že dne 21. 1. 2019 v Praze v ulici Novopetrovická 418/3 v provozu na pozemních komunikacích při řízení motorového vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h, a zároveň tím, že při řízení vozidla jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), porušil povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona (v průběhu silniční kontroly nepředložil ke kontrole osvědčení o registraci motorového vozidla), čímž porušil § 4 odst. c) a § 6 odst. 8 zákona o silničním provozu. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 500 Kč.
19. Ve správním spisu je rovněž založeno rozhodnutí (příkaz) vydané Magistrátem hlavního města Prahy ze dne 25. 4. 2019, č. j. MHMP 770845/2019/Šil, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 a § 125c odst. 1 písm. k) zákona silničním provozu, kterých se měl dopustit tím, že dne 4. 3. 2019 v Praze v ulici Na Jelenách jako řidič vozidla při jízdě držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj a současně nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) a § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 2 000 Kč.
20. Žalobce zaslal správnímu orgánu podání ze dne 12. 8. 2020 označené jako „vyjádření se k podkladům správního spisu“, které obsahuje obecné pojednání o tom, jak mají být řádně vyplněny pokutové bloky, resp. jaké musejí mít náležitosti, aby byly způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení účastníka. Závěrem navrhl, aby bylo námitce proti záznamům do bodového hodnocení řidiče vyhověno a aby byly záznamy prohlášeny za

nezpůsobilé, případně aby prvostupňový orgán u každého jednotlivého rozhodnutí prokázal způsobilost daného podkladu pro záznam bodového hodnocení účastníka a s tímto se v meritorním rozhodnutí přezkoumatelným způsobem vypořádal.

21. Správní orgán I. stupně následně dne vydal 18. 8. 2020 pod č. j. 2876/19/DOP rozhodnutí, kterým ve výrocích 1) až 3) zamítl námitky proti provedeným záznamům o přestupcích a ve výroku 4) zamítl žádost o přerušení řízení, a potvrdil všechny zaznamenané body jako oprávněné. V odůvodnění svého rozhodnutí správní orgán I. stupně nejprve zrekapituloval průběh předmětného řízení, poté v obecné rovině vymezil předmět řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidiče. Dále ve vztahu ke každému ze tří přestupků, jejichž spácháním byl žalobce uznán vinným, příslušný přestupek popsal tak, jak byl vymezen v jednotlivých rozhodnutích Magistrátu hl. m. Prahy, jejichž kopie si od tohoto správního orgánu vyžádal. Poté správní orgán I. stupně shrnul svá zjištění, zejména upozornil na to, že všechna rozhodnutí vydaná v příkazových řízeních byla vydána na osobu žalobce, nabyla právní moci a žalobce byl tudíž s nimi seznámen. Jednoznačně tedy byly naplněny podmínky příkazového řízení, tzn., že uvedená pravomocná rozhodnutí bez jakýchkoli právních i formálních pochybností prokazují dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče. Odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně obsahuje rovněž argumentaci týkající se nevyhovění návrhu na přerušení řízení.
22. Žalobce podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně blanketní odvolání ze dne 7. 9. 2020, které dne 17. 9. 2020 doplnil. V odvolání zejména napadal vady a nedostatky rozhodnutí, na základě kterých byly záznamy do registru řidičů provedeny (tj. příkazy Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 16. 4. 2018, 14. 2. 2019 a 25. 4. 2019).
23. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 26. 10. 2020 žalovaný odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve podrobně zrekapituloval průběh řízení o námitkách žalobce. Konstatoval, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam bodů, tj. pravomocné rozhodnutí správního orgánu či soudu, zda byl záznam proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet bodů odpovídá zákonu. V daném případě byla přezkoumána způsobilost jednotlivých rozhodnutí z pohledu, zda na jejich základě bylo možno provést záznam do registru řidičů, a dospěl k závěru, že uvedená rozhodnutí způsobilými podklady pro záznam bodů jsou. Provedené záznamy souhlasí se skutečností a po celou dobu řízení nenastaly důvody k provedení opravy některého ze záznamů v bodovém hodnocení řidiče.
24. Bodové hodnocení řidičů je upraveno v § 123a až 123f zákona silničním provozu.
25. Podle § 123b odst. 2 zákona o silničním provozu záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení, b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo c)

rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin.

26. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.
27. Žalobce v prvním žalobním bodu tvrdil, že žalovaný se nezabýval předloženými důkazními prostředky a zejména nevyhodnotil odlišnou rozhodovací praxi jiných správních orgánů projednávající obdobné věci s tím, že správní orgány by měly právě ve věcech se shodnými, či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Žalobce měl konkrétně za to, že žalovaný správní orgán měl v daném případě následovat postupy uvedené v rozhodnutích správních orgánů ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, či MUCE 20786/2019 SO; ze dne 13. 2. 2020 č. j. KUJCK-24343/2020 či č. j. ŘP/741/19-16/K. Uvedenou námitkou žalobce napadal porušení zásady legitimního očekávání, dle které při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nesmí vznikat nedůvodné rozdíly.
28. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce ve svém odvolání skutečně poukazoval na zásadu předvídatelnosti rozhodování správního rozhodování, přičemž ovšem toliko obecně zmínil rozhodovací praxi Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Krajského úřadu Jihočeského kraje, aniž by ji jakkoli specifikoval. Ze správního řádu ani jiného právního předpisu dopadajícího na projednáváný případ však nelze dovodit povinnost žalovaného vyhledávat z vlastní úřední činnosti podklady, kterými by snad bylo možno podepřít vznesenou odvolací námitku účastníka řízení. Naopak, bylo věcí žalobce, aby svou odvolací námitku formuloval zcela konkrétně, a to včetně způsobilých důkazních návrhů, což však neučinil. Žalovaný tedy nepochybil, pokud si sám neopatřil právě ta rozhodnutí uvedených správních orgánů, na která žalobce konkrétně poukazuje až v podané žalobě. Jelikož žalobce sám tato rozhodnutí k důkazu nepředložil, ani konkrétně neoznačil, nemůže být důvodná jeho žalobní námitka, že se jeho důkazními návrhy žalovaný řádně nezabýval.
29. I kdyby však žalobce v odvolacím řízení námitku a důkazní návrhy řádně uplatnil, na závěru o nedůvodnosti námitky by to nic nezměnilo. Případně existující rozdílná správní praxe totiž nemusí nutně znamenat, že postup správního orgánu byl v rozporu se zákonem. Je tomu tak především proto, že legitimní očekávání může být založeno toliko dlouhodobě ustálenou, jednotnou správní praxí. Jinými slovy, ani případný výskyt několika málo rozhodnutí různých správních orgánů, která se v posouzení té či oné otázky vymykají, ještě nemůže založit legitimní očekávání účastníka správního řízení, že i v jeho případě budou akceptována právě tato vymykající se praxe. Žalobcova tvrzení a důkazní návrhy by tedy musely být zaměřeny na prokázání skutečně odlišné ustálené správní praxe, nikoli na poukazování na pouhý nízký počet jednotek konkrétních správních rozhodnutí (v daném případě žalobce ve své žalobě zmínil rozhodnutí tři), tím méně, je-li poukazováno na dvě rozhodnutí prvostupňová a pouze jedno rozhodnutí správního orgánu II. stupně. Z toho důvodu soud ani nepovažoval za nutné tato rozhodnutí provádět k důkazu, neboť by k odlišnému právnímu posouzení stejně nemohla vést. Nezabýval se proto ani otázkou, zda z žalobcem předložených rozhodnutí skutečně vyplývá to, co žalobce tvrdí.
30. V dané věci je totiž nejpodstatnější to, že předmětná žalobní argumentace se v převážné míře zcela míjí s obsahem správního spisu, a tedy i s meritem věci. Není totiž žádného sporu o tom, že v řízení o námitkách proti provedení záznamu v registru řidičů je

posuzována způsobilost jednotlivých rozhodnutí (nejen pokutových bloků, dle terminologie nového přestupkového zákona příkazů na místě, ale i dalších typů správních rozhodnutí, kterými může být účastní řízení uznán vinným přestupkem v oblasti silničního provozu) být podkladem provedených záznamů. V tomto směru je poukaz žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, správný. Východiska, která však žalobce na základě tohoto rozsudku konstruuje a jež aplikuje na svou věc, jsou však již nesprávná. V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud jednoznačně konstruuje a odůvodňuje rozdíl mezi účelem správního řízení o přestupku a o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů. Ten tkví mj. v tom, že prostřednictvím řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů se nelze domáhat věcného přezkumu rozhodnutí o konkrétním přestupku. Řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů má jiný předmět, kterým je posouzení způsobilosti konkrétního rozhodnutí o přestupku být podkladem pro záznam bodů, k tomu srovnej odstavce 17 a 18 citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu. Jde tedy např. o otázky, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. jestli podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. K tomu srovnej již např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44.

31. V projednávané věci soud ze správního spisu především zjistil, že správní orgány si ke svým rozhodnutím vyžádaly samotná rozhodnutí o jednotlivých přestupcích, nevycházely tedy z pouhých sdělení jednotlivých složek policie o spáchaných přestupcích, jak tvrdí žalobce. Z obsahu žalobcem podaného odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a odůvodnění napadeného rozhodnutí je pak evidentní, že žalobcovy odvolací námitky byly v té části, ve které byly relevantní (tj. směřovaly do předmětu řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, jak soud shora uvádí), řádně vypořádány; jediným, zcela formálním pochybením, pak bylo, že v napadeném rozhodnutí hovoří žalovaný o „rozhodnutí MHMP 511814/2019/Ško“, přičemž listina tohoto čísla jednacího je toliko hlášením správního trestu do registru řidičů, nikoli samotným příkazem v žalobcově přestupkové věci (ten nese č. j. MHMP 317512/2019/Ško). Z kontextu odůvodnění napadeného rozhodnutí je však bez nejmenších pochybností zřejmé, o jakém rozhodnutí žalovaný hovoří. Nejedná se tedy v žádném případě o vadu, která by měla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.
32. Pokud už pak soud v posuzované věci odhlédne od toho, že žalobce ve své žalobě hovoří o dvou pokutových blocích a jednom příkazu, přestože v jeho věci byly podkladem pro zápis bodů do registru řidičů, který vedl k dosažení 12 bodů (dřívější přestupková minulost žalobce v oblasti silničního provozu je, jak plyne ze správního spisu, ovšem mnohem bohatší) právě jen tři příkazy Magistrátu hlavního města Prahy a žádný pokutový blok (pozoruhodné je, že žalovanému nicméně tato evidentní nesprávnost žalobních tvrzení vůbec nepřekážela v hodnocení náležitostí těchto neexistujících pokutových bloků ve vyjádření k žalobě), takže námitky tvrdící nečitelnost údajů, nesprávnost vyplněných kolonek atd. nemohou vůbec z povahy věci obstát, domáhá se v žalobě právě i jejich věcného přezkumu, když tvrdí, že správní orgány nevěnovaly dostatečnou pozornost materiální stránce přestupku či naplnění dalších předpokladů skutkové podstaty jednotlivých přestupků. Tato část žalobních námitek tedy nemůže být ze shora uvedených příčin důvodná.
33. Rovněž v ostatních aspektech, kterými lze v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu přezkoumávat způsobilost podkladů pro záznam bodů do registru řidičů,

jsou všechna rozhodnutí založená do správního spisu, vyhovující. Toto obecné konstatování soud uvádí k těm námitkám, které žalobce uvedl ve vztahu k rozhodnutím, jež ale vůbec podkladem pro zápis bodů do registru řidičů nebyla (tvrzené pokutové bloky ze dne 21. 1. 2019 a 4. 3. 2019). Z těchto námitek totiž není možno určit, k jakému konkrétnímu rozhodnutí se vůbec vztahují, proto soud alespoň v obecné rovině přezkoumal všechna ve správním spise obsažená rozhodnutí, přičemž, jak uvedeno, dospěl k závěru, že jsou způsobilými podklady pro zápis bodů do registru řidičů.

34. Pokud pak jde o příkaz Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 16. 4. 2018, č. j. MHMP 584368/2018/Pav, který žalobce identifikoval správně alespoň co do jeho čísla jednacího, ani v něm se nevyskytují ony vady, které žalobce tvrdí ve své žalobě. Je z něj jednoznačně patrné, jakého přestupku se žalobce dopustil, je zřejmá jeho právní kvalifikace (v tomto směru je opět žalobní námitka zcela mimoběžná s meritem věci, žalobce byl postižen za porušení § 5 odst. 1 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, který řidičům ukládá „podrobit se na výzvu policisty, vojenského policisty, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou než alkoholem“ a není jasné, jak se k této povinnosti váže žalobcovo tvrzení, že „k ohrožení majetku či zdraví může dojít i za dodržení ohleduplnosti účastníka“), zkoumání otázky naplnění materiálního znaku přestupku není v řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů přípustné (přičemž soud poukazuje na to, že ani v tomto směru uvedené rozhodnutí netrpí žádným deficitem), totéž se týká tvrzeného pochybení spočívajícího v tom, že o uvedeném přestupku nebylo nařízeno ústní jednání, i to je problém mimoběžný s předmětem řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů, stejně jako zjišťování žalobcových pohnutek, které měly ke spáchání přestupku vést. Rozhodnutí pak není ani nepřezkoumatelné. Uvedený příkaz nabyl právní moci, žalobce s ním tedy musel být řádně seznámen (byl mu řádně doručen), žalobce proti němu nebrojil odporem, lze tedy konstatovat, že se způsobem řešení předmětné přestupkové věci tímto způsobem byl srozuměn.
35. Jelikož soud neshledal žádnou žalobní námitku důvodnou, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení

36. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Jelikož žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec výkonu jeho činnosti nevznikly, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 26. března 2021

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu